

Aivo Moorits

INTERVJUU VILISTLASEGA

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Töölemine, isikliku elu algus jne. Ja paar korda tundus, et on ikka veel vähe koolis käidud ning sai proovitud veel mõnes kohas õpinguid jätkata.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Töötan Saint-Gobain Sekuritis arendusosakonnas. Tegelen peamiselt autode küljeklaasidega. Hobisid väga palju ei ole. Mõned aastad tagasi avastasin enda jaoks discgolfi ja nüüd keerlebki suurem osa vabast ajast selle ümber - võistlemine, võistluste korraldamine ja koos sõpradega Elva discgolfi pargi vedamine. Talvehooajal mängin saalihokit ja vahel proovin ka jooksma käia.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Esimene mõte, kui kuulen sõnu - Elva Gümnaasium... eks see ikka meenutab kooliaega, õpetajaid ja klassikaaslast.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Ega ma õpilase musternäidis olnud. Päris tihti sai külalstatud õpetajate tuba, direktori kabinetti. Ma ei tea, kas see juhtum just vahva on, aga vist 9. klassis õnnestus ühe vahetunni ajal kaks korda sama asjaga direktorile vahele jääda. Miskipärast toppisime klassikaaslaste pastakaid lampide peale ja selleks oli vaja laudade peale ronida. No ja kõige õigemal hetkel astus klassi tollane direktor Vello Namm. Šain loengu teemal, miks ei sobi EG õpilasel laudade peal ronida ja lubasin, hästi ausa näoga, seda enam mitte korrata. Muidugi nii kui direktor oli klassist läinud, olin ma jälle laua peal. Direktor aga arvas, et tal oleks veel midagi oma loengule lisada ja astus uuesti uksest sisse. No ja edasi läksin juba tema ruumi "kohvile".

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Otseselt just ei seo, aga iga päev näen oma endist koolimaja, kui aknast välja vaatan. Samuti toimuvad saalihoki trennid EG spordisaalis.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Ei oskagi midagi erilist soovida. Paar aastat maailmas seljakotiga ringi rännata oleks päris lahe.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Kooli spordisaal võiks saada lõpuks korraliku tänapäevase põranda. Aga kui nüüd tõsiselt rääkida, siis sooviks, et Elva inimesed hindaks rohkem meie kooli ja õpilased jääks ka pärast põhikooli siia. Poole silmaga loen ka EG toimetamisi ja minu arust liigutakse väga õiges suunas.

Eeva Kumberg

INTERVJUU VILISTLASEGA

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Mul on elus vedanud: pärast keskkooli lõpetasin Tartu ülikooli ja nüüd, mõned aastad tagasi ka Tallinna ülikooli, olen saanud ennast proovile panna mitmetes väga arendavates ja vastutusrikastes ametites, olen kogenud suurt armastust ja saanud emaks, olen julgenud sõna sekka öelda kohalikes omavalitsustes ja panustanud jõudumööda täiskasvanute koolitusvõimaluste parandamisse.

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Mul on elus vedanud: pärast keskkooli lõpetasin Tartu ülikooli ja nüüd, mõned aastad tagasi ka Tallinna ülikooli, olen saanud ennast proovile panna mitmetes väga arendavates ja vastutusrikastes ametites, olen kogenud suurt armastust ja saanud emaks, olen julgenud sõna sekka öelda kohalikes omavalitsustes ja panustanud jõudumööda täiskasvanute koolitusvõimaluste parandamisse.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Praegu naudin erakordselt päikselist suve ja otsin võimalusi alustada tööd täiskasvanute koolituse valdkonnas.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Mitu klassitäit armsaid elurõõmsaid inimesi, parimad sõbrad ja mõttemaailma avardanud õpetajad.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Olin valdavalt viks ja korralik õpilane, aga tundidest tegin poppi nii meeskondlikult kui individuaalselt. Minu isikuga seotud juhtumisi kooliajast eriti ei meenugi, küll aga nautisin täiega oma klassikaaslaste loovust ja huumorimeelt selles osas. Üks tore lugu siiski – kuna olen tõmmu, jäin kaaslastele alatasa silma ja ikka uuriti, mis rahvusest ma olen. Väidet, et olen eestlane, eriti tõsiselt ei võetud. Väga olulise toetava märkuse tegi kord ajalootunnis meie ajalooõpetaja Ants Tasuja – kui tuli juttu Uuralist Eesti aladele asunud esimestest põliskasukatest, meie esi-esivanematest, juhtis ta tähelepanu, et siin klassis olen kõige rohkem põliseestlase moodi mina ☺

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Olen vilistlaskogu liige ja jälgin ning toetan vabatahtlikuna teadushuviharidusega seotud tegemisi.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Tahaksin mõnda aega välismaal elada ja ennast täiskasvanute koolituse valdkonnas täiendada.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Hea kool on see, kus on huvitav õppida. Soovin Elva koolile igasse kooliastmesse inspireerivaid õpetajaid ja palju õpilasi!

Elin Vilippus

INTERVJUU VILISTLASEGA

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Kõige-kõige olulisemad sündmused peale kooli lõpetamist on kindlasti minu laste sündid. Mul on 3 last, kes on tänaseks juba kõik täisealised ning on mulle praeguseks kinkinud juba ka 2 imetoredat lapselast. Olen päris uhke selle üle, et suutsin laste kõrvalt lõpetada 2 ülikooli. Maaülikooli ja Tartu Ülikooli, esimese neist cum laude. Kindlasti ei oleks see võimalik olnud ilma minu pere ja lähedaste toetuseta. Suur tänu neile selle eest! Viimase, kuid mitte vähemtähtsa sündmusena nimetaksin Tallinna kohtutäiturina ametisse nimetamist 2001 aastal. Praeguseks olen kohtutäiturina tegutsenud üle 17 aasta ning saan tööd anda ka 25 oma büroo töötajale. Ilma minu toreda meeskonna abita ei suudaks ma kindlasti pakkuda täituriteenust praegusel tasemel ja mahus.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Minu töö pankrotihalduri ja kohtutäiturina on äärmiselt mitmekülgne ja vaheldusrikas. Ikka ja alati suudavad võlgnikud, kohus ja riik välja mõelda uusi nippe ning trikke, millega tuleb tegeleda. Elu ise ongi ju pidevas muutumises ning seadus peab sellega sammu pidama. Igav ei ole kunagi. Hetkel tegelen oma büroos pigem üldise juhtimisega. Konkreetselt täiteasjaga tegelemise jaoks on mul tegus meeskond. Neile liidriks olemist õpin erinevatel juhtimiskursustel. Viimane neist, EBS, oli suurepärase kogemuse ning pani mind õppimist taga igatsema.

Enese õiguslikult tasemel hoidmiseks õpetan juba 7 aastat Tartu ülikoolis täitemenetlusõigust. Kohtun selle töö käigus igal aastal umbes sajakonna tudengiga, kes inspireerivad mind end üha täiendama ka õpetamise osas.

Et teada, mis maailmas meie valdkonnas toimub, olen juba aastaid osalenud Rahvusvahelise Kohtutäiturite Koja töös. Hetkel on minu positsiooniks koja presidendi vanem nõunik. Püüame aidata oma kolleege erinevatest riikidest meie ameti positsiooni parandamisel ning õiguste kaitsel, kui vaja. Viimane ekspertmissioon viis mind Kasahstani. Sain Astana ja Karaganda kolleegidega kohtudes suurepäraseid kogemusi. Astana linn ise on nagu suur arhitektuurimuuseum. Seal jätkub eksponaate paljudest suurtest linnadest.

Meil on tore Itaalia perekond. Meie 3 last koos kaasadega, 2-aastased lapselapsed ning meie emad. Kui me kõik kaheteistkümnepäevaks kokku saame, kostab kisa taevani.

Oma tööreisidega püüan ühendada ka hobid. Mulle meeldib väga klassikaline muusika. Katsun võimalusel ühendada töö ja lõbu ehk siis leida sihtkohas toreda kontserdi hea akustikaga saalis. Oleme abikaasaga mitu aastat ostnud ERSO kontsertide sarjapileteid ja käinud reedeti muusikat kuulamas. Tõeliselt hea on ka Eesti Festivaliorkester, mille lõi Paavo Järvi.

Võin hobina välja tuua ka looduse ja liikumise looduses. Just liikumist, mitte päris matkamist harrastame me nii palju kui võimalik. Ma kõnnin iga päev 12-15 km. Samasse kategooriasse võib liigitada ka mäesuusatamise. Ma kardan kõrgust, kiirust ja kukkumist. Ometi käin regulaarselt mägedes suusatamas. Looduse pärast.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Vana koolimaja. Meie koduklass oli keskkooli ajal 4ndal korrusel. Ma ei julgenud kunagi trepi käsipuu poolsesse serva minna, käisin ikka seinäärt mööda.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Ma arvan, et kuna mu hinded olid enam-vähem, siis ma olin õpetajatele mitte väga suurt peavalu valmistav õpilane. Põhikooli ajal käisin aktiivselt suusatrennis ja võistlustel. Ehk ka selle tõttu tehti veidikene hinnaalandust.

Ma ei tea, kas seda saab vahvaks juhtumiks nimetada aga... Meie ajal oli koolis hambaravi kabinet. Mis iseenesest on väga hea ja peaks igas koolis kindlasti olema. Aga nüüd kujutage ette hambaravi puuriga, mida tuli põhimõtteliselt jalaga ringi ajad ja ilma tuimestuseta. Palju valu, eks. ja mina kartsin valu üle kõige maailmas. Süsteem oli selline, et hambaarsti õde, (kõige vihatum inimene kogu koolis, kuigi täiesti alusetult) tuli klassi ja võttis kaasa 3 õpilast, kes siis pidid istuma arstikabinetis seina ääres ja ootama oma järjekorda nähes ja kuuldes ühtlasi eelnevate „õnnelike“ kannatusi. Minul hakkas ühel korral nii suur hirm, et ma kargasin sealt järjekorrast püsti ning lidusin susside väel ja ilma üleriieteta koju (õnneks oli koju 0,5 km, mitte 3 näiteks). Järgmisel päeval pidi ema tulema kooli aru andma, mis tema laps selline argpüks on.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Kahjuks ei seo mind Elva Gümnaasiumiga otseselt hetkel mitte midagi. Meil on küll suurepärase seltskond oma lennu inimesi, kohtume regulaarselt ning naudime üksteise seltskonda alati väga. Olen püüdnud regulaarselt aidata Elva linna vähekindlustatud peresid soetades neile eluks vajalikke asju. Kui me büroo arvuteid välja vahetame, olen samuti püüdnud need saata Elvasse. Tegime paaril korral büroo töötajatega kappide koristamise kampaaniat ning saatsime Elvasse selle tulemusel mitu koormat riided ja mänguasju.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Unistuste täideviimise taksituseks on minu puhul ikka aeg ja vale mõtteviis. Tahaksin puhata hea kliimaga kohas terve kuu järjest. Tegelikult on see ettevõtmise ja mõtlemise muutmise küsimus, eks:-)

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Minu kõige suurem unistus seoses Elva Gümnaasiumiga saab sellel aastal teoks. Elva kooli vilistlaste kokkutulek toimub vanas koolimajas!!!!

Geili Pütsepp

INTERVJUU VILISTLASEGA
68. LEND, KULDMEDAL

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Ühe ajastu lõpp on teise algus ning Elva Gümnaasiumi lõpuga algas minu ülikoolitee. Kõige olulisemad ongi õpingud Tartu Ülikoolis bioloogia ja elustiku kaitse erialal.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Kesksel kohal minu elus on siiski kool. Sügisest kevadeni toimub traditsiooniline auditoorne õpe ja suvel välipraktika nii erinevates Eestimaa paikades kui ka välismaal. Aeg on ka hakata kirjutama lõputööd.

Lisaks vaimsele poolele õppimise näol tuleb tähelepanu pöörata ka füüsilisele ja trenni teha nii, kuidas aega on, ning ei tohi unustada ka loomingu poolt - mina haaran selleks hariliku pliiatsi ja joonistan. Keskendudes ainult ühele asjale, näiteks koolile, on väga lihtne kiiresti läbi põleda. Vahepeal peab mõtte mujale viima.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Jõulupeod. Alates põhikoolis Alice Cooperi "Poisoni" esitamisest kuni lõpetades 12. klassis ise jõulupeo korraldamisega on ainult head mälestused. Harjutatud ja plaane tehtud sai pikalt, kuid lavale jõudis ikkagi midagi, mis sai kokku pandud peamiselt lava taga samal päeval.

Mis puudutab õppimist, siis meenub see, kuidas pärast igat keemia kontrolltööd kallid klassivennad tulid minuga oma arvutusülesannete vastuseid võrdlema ja selle peale kas hõisates järgmise tundi jooksid või norus peaga lootsid, et ehk teised ülesanded päästavad hinde. Ning kuidas saaks unustada seda sära, mis tekkis klassikaaslaste silmadesse, kui mõne õpetussõnaga sain ka matemaatikaülesande lahenduseni jõudmisele kaasa aidata.

Sõbrad - nemad ei unune kunagi. 68.lend-, „Jee, rahvas, jee. See on EG parim lend“.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Usun, et ma ei pane väga mööda, kui ütlen, et õpetajatel polnud minuga kunagi probleeme. Istusin vaikselt oma nurgas ja suuresti sõna ei võtnud, tööd said tehtud ja ilmselt sellest õpetajatele piisas. Tööd olid õigel ajal tehtud ja polnud ma ka inimene, kes poole punkti pärast tahaks õpetajat n-ö moosida, et paremat hinnet saada. Mõtlesin alati, et eks teen järgmise töö lihtsalt paremini.

Mis puudutab aktiivsust klassiruumis, siis see oli tihtipeale alla igasugust arvestust. Kui just ühtegi ülesannet lahendama ei pidanud, kippus tähelepanu kõvasti hajuma. Andsin küll endast parima, kuid Eesti väejuhtide asemel kippusid minu tähelepanu võitma liblikad akna taga ja mõte sellest, mida täna süüa saab.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Kui satun Elva Gümnaasiumisse hambaarsti juurde, siis käin ikka läbi ka mõne õpetaja juurest ja muljetan, kuidas mul vahepeal läinud on. Tore on tuttavaid nägusid näha. Hoian ikka sotsiaalmeedia vahendusel kooli tegevusel silma peal ja tunnen siirast rõõmu, kui tuleb jälle mõni positiivne uudis .

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Tahaks reisida, näha nii palju erinevate kliimavöötmete, kontinentide ja riikide loodust kui võimalik. Näha kõikvõimalikke erinevaid looduslikke ja poollooduslikke kooslusi, kuulata sealseid oma ala spetsialiste looduskaitstes ja tulla selle infoga tagasi ja teha midagi meie looduse kaitseks.

Lisaks loodusele tahaks näha ka erinevaid kultuure, käia oma lemmikute kontsertidel ja elada täiel rinnal. Võtta kõigest nii palju, kui võtta annab.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Seda, et Elva Gümnaasium võiks jääda püsima ja kool areneks ning täieneks, soovivad kõik, ja nii ka mina, aga ma pööraks oma soovi pigem inimeste ja nende mõttemaailma poole. Ma soovin, et kõik, kes ühel päeval Elva Gümnaasiumi lõpetavad, oleksid rahul sellega, et valisid oma õpinguteks just selle kooli. Et keegi ei tunneks, et oleks pidanud valima mõne Tartu n-ö kõvema nimega kooli, et elus läbi lüüa. Et öeldes "ma olen lõpetanud Elva gümnaasiumi" on see kõva sõna ja uhkust väärt. Ning et nooremad teaksid, et Elvast saab väga heal tasemel hariduse. Igas koolis saab õppida ja Elva on üks paremaid. Pole mõtet joosta kodukoolist ära lihtsalt põhimõtte pärast, et teisel pool aeda on alati muru rohelisem ja kool parem - see ei ole kunagi paika pidanud.

Mart Raudsaar

INTERVJUU VILISTLASEGA
44. LEND, HÖBEMEDAL

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Elu on protsess ning oleks väga vale välja tuua konkreetseid olulisi sündmusi, sest neil on nii eellugu kui järellugu – teisisõnu, ilma sobilike eeldusteta ei saaks jõuda resultaadini ning resultaat omandab tõelise tähenduse alles siis, kui ta on aluseks millelegi järgnevale ja elu muutvale. Seetõttu ei nimeta ma sündmusi, vaid perioode oma elus. Pean oluliseks peaaegu kaksikümne aastat kestnud õppejõutööd Tartu ja Tallinna Ülikoolis (mille viljad alles valmivad) ning samuti pean oluliseks oma tööd Eesti ajakirjanduse hüvanguks Eesti Ajalehtede Liidus, mis kestab juba üheksandat aastat.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Mulle meeldib minu töö, aga ma ei saa nõustuda nendega, kes peavadki oma tööd hobiks. Kui hobi muutub tööks, ei ole see enam hobi ja vastupidi. Hobiks tuleb pidada tegevust, mida tehakse vabal ajal, mis meeldib (ning mis ei too enamasti sisse). Selle definitsiooni järgi on minu hobiks maastikukujundus, millega ma tegelen mõnes Eestimaa paigas. Olen privaatne inimene ja perest parema meelega ei räägi.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Esimese mõttena meenuvad õpetajad ja õpilased, kes kõndisid koolipäeva lõppedes mööda minu aknast, sest elasin kohe uue koolihoone kõrval. Seega oli mul väga hea ülevaade sellest, mis toimub.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Ma arvan, et ma olin kuvandilt pigem igav ja ebapopulaarne õpilane, kes ajas vaikselt oma asja. Ühe vahva juhtumina meenub mulle aga mu näidend, mis lavastus 1993. aastal juba peale mu kooli lõpetamist. Hea koolivend Mart Vendla mängis seal füüsikaõpetajat. Ta astus lavale, metsik parukas peas ning kogu saal oli naerust kõveras. See oli situatsioonikoomika, mida on võimalik mõista vaid omas ajas. Tuleb au anda õpetajatele, kes pidasid mõeldavaks näidendi lavastamist ning õpilastele, kes julgesid selles üles astuda. Samuti prototüüpidele, kes talusid näidendit vapralt ning mõistsid, et tegemist on läbinisti heatahtliku huumoriga.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Hetkel vaid selle küsimustiku täitmine.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

See oleks Unipiha mõisaaida taastamine loomeaidana ning kogu kompleksi renoveerimine viisil, mis tooks esile koha ajaloolise ilu ja millest oleks inimestel rõõmu ja kasu.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Minu soov on, et me näeksime heal tasemel kirjandusklassi Elva Gümnaasiumis ka tulevikus ning lisaks, et igaüks tunneks ennast koolis käies hästi ning saaks leida oma tõelise olemuse ja kutsumuse vaatamata sellele, mis on toimunud või toimub tulevikus riikliku kooliprogrammiga.

Mati Martin

INTERVJUU VILISTLASEGA

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Pärast kooli lõpetamist astusin Tartu Ülikooli õppima kehakultuuri, hiljem bioloogiat. Lõpetasin ülikooli bioloog, bioloogia-keemia õpetaja kutsega. Peale lõpetamist jäin ülikooli tööle tollasesse zooloogia kateedrisse ja töötasin seal 40 aastat erinevatel ametikohtadel, alates vanemlaborandist kuni dotsendini. Olen õpetanud peamiselt selgrootute zooloogiat, entomoloogiat ning võrdlevat zooloogiat ja juhendanud nii pedagoogilist praktikat koolis kui ka suvepraktikat looduses. Umbes 20 aastat olen suvistel bioloogiaõpetajate täiendkoolitustel õpetanud neile Eestis elavaid putukaid.

Töö kõrvalt hakkasin uurima liblikaid ja tegin seda tolleaegses Leningradi (praegu Sankt-Peterburg), TA Zooloogia Instituudis. Bioloogiakandidaadi kraadi kaitsesin aga 1986. aastal Kiievis, Schmalhauseni nimelises Zooloogia Instituudis. Töö käsitles ühe pisiliblike sugukonna liigilist koosseisu ja levikut Lääne-Palaarktikas. See oli aasta, kui toimus tuumaelektrijaama katastroof Kiievis mitte eriti kaugel asuvas Tšernobõli linnas. Nägin seda, kuidas sügisel Kiievi linnast kõik puulehed ära viidi. Selleks oli linna paigutatud mitme meetri kõrgused kilekotid, mis täidetuna kraanaga veoautole tõsteti ja kuulu järgi mahajäetud kaevandusšahtidesse kukutati.

Aastate jooksul olen osalenud paljudel ekspeditsioonidel nii Siberis, Kaug-Idas kui ka Kesk-Aasias, hiljem ka mõnes läänepoolses riigis. Minu põhitegevus on siiski olnud Eesti putukate uurimine. Teadmised nendest on vajalikud teatud otsuste tegemiseks, kas siis looduskaitsest aspektist (kaitsekorralduskavad), seoses meie riigi kuulumisega Euroopa Liitu või muude elutähtsate otsuste tegemisel.

Olen olnud 15 aastat haridusministeeriumi juures oleva bioloogia ainekomisjoni liige. Suure entusiasmi ja alustasime 1986. aastal ettevalmistusi Eesti oma kooliõpikute programmiga. Sai koostatud uus zooloogia õpetamise kava ja algas õpikute kirjutamine. Aja jooksul kogunes neid üle kümne ja üks õpik, mille koostamisel ma osaline olen olnud, on veel käesoleval ajalgi kasutusel. Loen seda, et suutsin umbes 20 aasta jooksul kujundada zooloogia õpetamist põhikoolis, üheks oma suuremaks kordaminekuks. Ülikoolitöö kõrval olen 10 aastat õpetanud zooloogiat bioloogia eriklassi õpilastele Tartu 5. Keskkoolis (nüüd Tamme Gümnaasium) ja 20 aastat Hugo Treffneri Gümnaasiumis.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Praegu olen ametlikult pensionär aga töötan zoosüsteemiatika peaspetsialistina osalise koormusega Tartu Ülikooli Loodusmuuseumis. Peres on kaks tütar, kes lõpetasid samuti Elva Keskkooli ja töötavad nüüd oma valitud erialal. Meil on neli lapselast. Ma olen selles mõttes õnnelik inimene, et minu töö on ühtlasi ka minu hobi.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Minu jaoks aastad lapsepõlvest, täis mitmesuguseid huvitavaid tegevusi ja muidugi head õpetajad, kes andsid meile konkurentsivõimelise hariduse. Elva Gümnaasiumi tase oli tol ajal kõrge, nii et ülikooli sissesaamisega probleeme ei olnud.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Pean kohe tunnistama, et eriti hea õpilane ma ei olnud, reaalsed ei olnud minu jaoks huvitavad, hoopis huvitavamad olid aga bioloogia ja ajalugu. Õppimiseks jäi vähe aega. Nimelt oli Elva spordikoolis treeneriks Heino Mäesalu, kes suutis vaimustada poisse trenni tegema. Tegelesin algul suusatamise, hiljem laskesuusatamisega ning kogu vaba aeg sinna kuluski. Aga kooliajal toimus paljugi huvitavat. Põhikoolis meeldis mulle käsitöötund, kus õpetaja meile puutöö saladusi selgitas. Väga meeldis intarsia ehk siis puutükikeste kokkupaneku kunst. Kahjuks jäi see lõpuks spordi varju.

Meie klassijuhatajaks oli eesti keele ja kirjanduse õpetaja Uno Kuresoo. Tema oli väga edumeelne õpetaja. Olime vist viiendas või kuuendas klassis, kui talle tuli pähe idee hakata õpilaste abiga ehitama kaasaegset keelekabinetti. Käisime lähedal asuvas puutöökojas abiks mööblit kokku panemas. Lauad olid uhked, varjatud kohtvalgustusega, istumiseks igal õpilasel taburet, siis üldlevinud koolipingi asemel. Valgustid olid nii paigutatud, et jäid põlema ka klassi pimendamise ajal, kui epidiaskoobiga pilti seinale projitseeriti. Tema oli üks esimestest õpetajatest, kes võttis kasutusele teadmiste mehhaanilise kontrolli abivahendi. Tegemist oli plastikust karbikesega, kus palju väikesi auke sees. Küljel oleva pilu kaudu sai sinna torgata teise plaadikese koos paberiga. Kontroll käis siis nii, et testi vastused olid karbikesse kodeeritud. Õige vastuse korral vajus pliitsi teravik teatud kohal plaadist läbi, vale korral mitte. Tuleb tunnistada, et sel perioodil olid eriti poiste seas väga nõutud imepeened nõelad, mille ots paberisse nähtavat auku ei jätnud.

Õpetaja Kuresool oli huvi arendada õpilastes ka enese väljendamise oskust. Väga sageli andis ta meile nädalavahetuseks ülesandeks kirjutada etteantud teemal esmaspäevaks üsna pikk kirjand. See ülesanne tundus siis üsna tüütu tegevusena, kuid tagantjärele meenutan seda tänutundega, sest enese väljendamisega ei ole elus enam probleeme tekkinud. Veel oli meie õpetajal tähtsal kohal töökasvatus. Tuttava kolhoosisimehega leppis ta kokku ja me käisime nii sügiseti, kui ka kevadel klassiga kolhoosis tööl, küll kartulit ja juurvilju koristamas ja sorteerimas, küll kive korjamas või metsa istutamas ja teenisime nii klassile raha ekskursioonide tarvis. Praegugi on südames soe tunne, kui sõidan Rõngust Palupera poole ja vaatan vasakul sirgumas nüüd juba üsna soliidset männitukka, mille me ühel varakevadel sinna künkale koos klassikaaslastega istutasime.

Kindlasti tuleb meelde veel range keemiaõpetaja Aino Looper, tänu kellele mul keemiaga ülikoolis probleeme ei olnud, ja matemaatikaõpetaja Edgar Kurg. Poisid panid tähele, et õpetajat oli väga huvitava teemaga võimalik tunni põhiteemast kõrvale juhtida ja nii pidasime sageli pikki diskussioone erinevatel teemadel. Vahel juhtus ka nii, et tunni teema jäigi käsitlemata.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Praegu ei ole mul kooliga tihedamaid seoseid. Küll aga olid need kooli hoolekogu kaudu siis, kui mu enda lapsed seal õppisid.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Ma ei ole elus suuri eesmärke endale püstitanud ja otseselt seetõttu mul midagi tegemata pole jäänud. Võimalusel tahaksin veel mõnda aega Eesti putukaid uurida. Ja muidugi, peaks hakkama rohkem kalal käima, lapsepõlves oli see üks minu lemmiktegevus.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Sooviksin, et Elva Gümnaasium ikka püsima jääks, et õpilastel oleks soov ja tahe ka järgmisel päeval kooli minna ning et õpetajatel jätkuks entusiasm noori õpetada.

Noella-Madleen Pärn

INTERVJUU VILISTLASEGA

67. LEND, HÖBEMEDAL

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Kindlasti edasi õppima minek. Esmalt Tartu Tervishoiu Kõrgkooli, kus õppisin ämmaemanduse eriala veidi üle aasta, kuid samal ajal paralleelselt treeneritööd tehes mõistsin, et sport on see, mis mind tõeliselt huvitab. 2017. aastal astusin Tartu Ülikooli sporditeaduste ja füsioteraapia instituuti õppima kehalise kasvatuse ja spordi eriala.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Igapäevaselt elan ja õpin Tartus, kuhu sai hiljuti elukaaslasega soetatud ka päris oma kodu. Töötan kooli kõrvalt võimlemistreenerina Elvas ning uuest hooajast tõenäoliselt ka Tartus. Töö ja kooli kõrvalt leian aega ka hobideks. Mulle meeldib väga värskes õhus joosta, suvel leidub rohkem aega spordiklubides käimiseks. Kolm aastat olen tegelenud ka rahvatantsuga Tartu Ülikooli Rahvakunstiansambelis ning osalenud mitmetel tantsupidudel ja festivalidel. Lisaks armastan ma väga reisida. Korra või kaks aastas luban endale väikese puhkuse välismaal.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Esimene mõte on lapsepõlv. Olen Elvas õppinud esimesest klassist alates kuni gümnaasiumi lõpuni. Elva Gümnaasium on minu jaoks olnud alati toetav ja vastutulelik. Mõeldes oma sportlaskarjäärile, mil olin sunnitud tihti koolist puuduma, ei tekkinud mul sellega kunagi probleeme. Õpetajad olid väga abivalmid ja elasid minu tegemistele kaasa. Eks ma olin ka ise püüdlik ja kohusetundlik õpilane, kool ei jäänud kunagi unarusse.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Õpilasena olin ma kohusetundlik ning pigem tagasihoidlik. Kodutööd olid alati tehtud ning tundidesse ei hilinenud. Olin õppimises hoolas, püüdes saada ainult parimaid hindeid. Kuni gümnaasiumi viimase klassini olin ma äärmiselt korralik ka kooliväliselt. 12. klassis saabus aga aeg, kus käisime pinginaabriga pea et igal nädalavahetusel Tartus peol. Võimalik, et see on asi, mida paljud koolikaaslased ja õpetajad ei osanud arvata.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Treeneritöö toob mind siia igal nädalal. Enamik minu õpilasi on Elva Gümnaasiumi kasvandikud ning seega olen ma kooli tegemistega kursis. Hästi vahva on ka see, et põhikoolist on säilinud sõbrad, kellega me siiani tihedalt suhtleme ning ikka ja alati midagi Elva aegadest meenutame.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Minu üheks unistuseks on võtta aeg maha ja minna veidikeseks maailmat avastama. Esmalt aga tahaksin ülikooli lõpetada ning eks siis ole näha, mis elu toob.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Minu soov oleks, et Elva Gümnaasium paistaks silma heade õpitulemuste ning sõbraliku ja kaasaegse keskkonna poolest, mis kutsuks noori siia õppima jääma.

Piret Talur

INTERVJUU VILISTLASEGA

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Lisaks tütre Maia sünnile ja Tartu Ülikooli mitmekordsele lõpetamisele olen saanud nautida eneseteostust pakkuvaid töövõimalusi Eesti avalikus sektoris. Oluliste sündmuste hulka kannan kindlasti ka reise - kaugematest sihtidest meenuvad kohe Malaisia, Uus-Meremaa ja Austraalia, päikeseküllaste kogemuste esikolmikus on Malta, Kreeka ja Itaalia. Tänavu on plaanis paar nädalat päikest püüda ja kohalikku kultuuri kogeda Prantsuse Rivas.

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Lisaks tütre Maia sünnile ja Tartu Ülikooli mitmekordsele lõpetamisele olen saanud nautida eneseteostust pakkuvaid töövõimalusi Eesti avalikus sektoris. Oluliste sündmuste hulka kannan kindlasti ka reise - kaugematest sihtidest meenuvad kohe Malaisia, Uus-Meremaa ja Austraalia, päikeseküllaste kogemuste esikolmikus on Malta, Kreeka ja Itaalia. Tänavu on plaanis paar nädalat päikest püüda ja kohalikku kultuuri kogeda Prantsuse Rivas.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Olen alates 2015. aastast Tartu Linnavalitsuse noorsooteenistuse juhataja - tegutsen selle huvides, et Tartu noortel oleks head võimalused vaba aja arendavaks veetmiseks, olgu need siis huvikoolid, noortekeskused või kogukonnaalgatused.

Kuulun praeguseks selle ligi 40 % eestlaste hulka, kes elavad üksi. Reise ajal andun muuhulgas moodsa kunsti muuseumite külastamisele - lähiriikidest soovitan kindlasti nii Helsinki Kiasmat <https://kiasma.fi/>, Stockholmi Moderna Museet'i <https://www.modernamuseet.se> kui Oslo Astrup Fearnley Museet'i <http://afmuseet.no/>. Loen palju nii proosat kui poeesiat (mulle mingil eluhetkel tähenduslikuks osutunud luuletuste kollektsiooni leiab aadressilt <http://raasukesed.blogspot.com/>). Eriti meeldib lugeda Emajõe kallastel või kergliiklusteedel jalutades. Siiani on ratturid minu veidrusse austavalt suhtunud ja ettevaatlikult ringiga mööda sõitnud.

Aga kui teistpidi küsida, et mida ma kindlasti EI tee, siis - süüa, peenraid ja sporti! :)

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Meenuvad männid ja armumine. Kui täpsem olla, siis armununa mändide all jalutamine, kui klassivend mind koju saatis. Elva Gümnaasium elab edasi minu tütres, kes sündis sellest kooliromaanist. Huumorika tõsiasi ei saa jätta märkimata, et ka minu vanemad olid mõlemad Elva vilistlased... Ajalugu kordus. Isa elutee on tänaseks lõppenud, kuid emaga koos tuleme kindlasti sügisel kooli vilistlaste kokkutulekule romantilisi mälestusi heietama.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Arvan, et olin väga väsitav õpilane, ninatar ja isekas. Loodan, et iseloom on aastatega paranenud, aga kindel ei ole. Kõige intrigeerivama koolisündmusena on jäänud meelde, kuidas korraldasime Oktoobrirevolutsiooni aastapäeva paroodilise tähistamise. Õnnestus saada kasutusse sõjalise kasvatuse tunni varustus - mundrid ja relvad. Võtsime õpetajad pantvangi ja panime nad õpetajate toas kirjutama seletuskirju õpilaste moraalse rikkumise kohta. Selline nõukogude aja aasimise julgus oli noortel 80-ndate lõpus juba tekkinud, vanem põlvkond oli ettevaatlikum. Mäletan, et toonane külalisõpetaja Karl Muru päästis meid pedagoogide seas arutusel olnud korralekutsumisest, öeldes, et inimestel peab olema julgust naerdes minevikuga hüvasti jätta.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Olen käinud "Tagasi kooli" vilistlasprogrammi raames Elvas õpilastega kohtumas. Muidugi on ka mitmete tuttavate teist või kolmandat põlvkonda, kes Elvas õpib. Gümnaasiumiaegadest pärineb tutvus senini sõpradeks jäänud perega - Aire ja Urmas, kes nüüd Tartus paarsada meetrit eemal elavad, on samuti Elva kooli lõpetajad. (Seejuures ei väsi ma neile meenutamast, et just minul oli au nad kokku viia.) Jään Elva koolile igavesti tänulikuks, et kohtasin siin oma lapse isa ja et siin kohtusid mu vanemad. Teadmised ununevad, muljed ja suhted jäävad.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Tahaksin leida endas julgust külastada senisest eksootilisemaid sihtkohti, et avardada oma maailmapilti. Selles on mulle inspiratsiooniks tütar, kes näiteks sel suvel külastas Tšernobõli Ukrainas ning paar aastat tagasi oli neli kuud vabatahtlik Kamerunis. Kindlasti soovin veel siduda end püsivamalt mitmekultuurilise tiimiga rahvusvahelises organisatsioonis, siiani on need olnud vaid napid projektipõhised ettevõtmised. Olen sattunud viimastel aastatel korduvalt kuulma ja lugema Santiago de Compostela palverännuteest, arvan, et võtan selle meditatiivse pika kõndimise kord ette - kunagi pärast 60ndat sünnipäeva. Sinna on veel oma viiosteist aastat aega, saan seniks sportlikku vormi parandada.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Soovin Elva Gümnaasiumile sellist nüüdisaegset koolivaimu, et alati jätkuks kannatust toetada loovaid ja rahutuid õpilasi - teadagi on lihtsam sõnakuulelike ja distsiplineeritud õppuritega... Ärgas kool on kogukonna süda ning ärgas õpilane kooli kvaliteedimärk.

Ragnar Vutt

INTERVJUU VILISTLASEGA

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Õpingute jätkamine Tartu Teeninduskoolis (praegune Kutsehariduskeskus), Infotehnoloogia Kolledži lõpetamine ning pere loomine. Fotograafiaga olen tegelenud hobikorras pikemat aega, kuid drooni ostmine andis totaalselt uue perspektiivi ja huvi fotograafiaga edasi tegelemiseks. tase) ning püüdleks innovaatsilisuse poole ja kaasaks rohkem interaktiivseid õppevahendeid.

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Õpingute jätkamine Tartu Teeninduskoolis (praegune Kutsehariduskeskus), Infotehnoloogia Kolledži lõpetamine ning pere loomine. Fotograafiaga olen tegelenud hobikorras pikemat aega, kuid drooni ostmine andis totaalselt uue perspektiivi ja huvi fotograafiaga edasi tegelemiseks.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Töötan Tartu Ülikoolis PHP ja Drupali arendajana. Hobikorras lennutan drooni, võimalusel sõidan perega mööda Eestimaad ringi ja püüan kaardrisse erinevaid paiku ning vaatamisväärsusi. Aeg-ajalt kirjutan Androidi seadmetele mitmesuguseid rakendusi. Hetkel on neid suisa 15.

Mis on esimene mõte kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Arvutiklass ja Andres Lilla. Elva Gümnaasiumist sai alguse huvi IT ja arvutite vastu.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teada saamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Algkoolimajas mängisime kunagi naabripoisiga kukepoksi ning lõhkusime ühe ukse sildi ära. Kinni me seda maksta vist ei pidanud, kuid maru piinlik oli küll. Keskkoolist meenub keemiaõpetaja Sipsik, kes oli väga abivalmis õpetaja, välja arvatud kontrolltöö ajal - sel hetkel olevat tal mälu lünklik.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Lapsed ja huvi drooninduse vastu. Elva G hindab minu fotograafiat ning me teeme selles osas tihedat koostööd. Näiteks kahe viimase päeviku kaant kaunistavad minu aerofotod.

Mis on Su elus veel tegemata, mida teha tahaksid, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Reisida kaugemale, palju-palju kaugemale. Drooni võtan kaasa!

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Soovin, et Elva Gümnaasium oleks tugev piirkonnakool (algkooli, põhikooli ja keskkooli tase) ning püüdleks innovaatsilisuse poole ja kaasaks rohkem interaktiivseid õppevahendeid.

Tõnis Paberit

INTERVJUU VILISTLASEGA

Klassiõde Merike Kärsinil külas 2017. a augustis. Vasakul abikaasa Kadri, tagaplaanil klassiõde Ingrid Mardi.

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Olulisemad sündmused pärast Elva Keskkooli lõpetamist olid õppimine Tartu Ülikoolis psühholoogia erialal 1971/72 õppeaastal ja samal ajal osalemine kunstikabinetis Kaljo Põllu juhendamisel.

Enam meeldejäänud õppejõud sellest ajast olid antropoloogia professor Juhan Aul, loogik Andres Päril, sotsioloog Ülo Vooglaid, füsioloogia õppejõud dr. Selma Teesalu, elvalased Jaan Huik ja Kalju Toim.

Mul olid väga head kursusekaaslased, kellest praegu on teadlasena kõige rohkem tuntud akadeemik Jaan Valsiner, heaks sõbraks jäi mulle ka hilisem eesti õigeusu ülempreester Johannes Ülo Keskküla.

Ülikool on olnud minu kujunemises kõige tähtsam, olen siin ka töötanud maaliosakonna õppejõuna aastatel 1996-2015.

1972-78 õppisin Eesti Riiklikus Kunstiinstituudis (praegune Eesti Kunstiakadeemia) skulptuuri. Olin pallaslastest professorite August Vommi ja Enn Roosi õpilane. Teised skulptuuri õppejõud olid professorid Olav Männi ja Jaan Vares, sõjajärgse Tartu Kunstiinstituudi kasvandikud ja silmapaistvad vormimeistrid.

Hästi on meelde jäänud Jaak Kangilaski loengud kunstiajaloo ja esteetikast, mis kujundasid minu filosoofilist ja sealhulgas religioosset maailmapilti.

ERKI lõpetamise järel suunati mind Tartu Kunstikooli õpetajaks.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Põhiliseks töökohaks kuni tänaseni on Tartu Kõrgem Kunstikool, algavast õppeaastast alates Pallas. Siia kuuluvad loengud ja praktilised kursused, suvepraktikad, välislähetused ja suhtlemine teiste õppejõududega, tuntud eesti kunstnikega.

Olulised sündmused minu jaoks on minu tööd ja esinemised näitustel, hiljem ka osalemine Eesti kunstnike organisatsioonides, eriti Tartu Kunstnike Liidus.

Portretistina olen kohtunud tuntud kultuuriisiksustega nagu filoloog ja polüglott Villem Ernits, kellest tehtud portree asub Tartu Ülikooli Ajaloomuuseumis. Tartu Kunstimuuseumis on graafik Rein Maantoa ja kirjanik Indrek Hirve portreed.

Natuurist modelleeritud portreede hulgast on üks viimaseid maalikunstnik Heldur Viirese portree.

Minu loomingus on oma koht ka installatsioonidel ja monumentaalskulptuuril. Kõigest lähemalt blogis: tonispaberit.blogspot.com.

Minu abikaasa Kadri on erialalt maalija. Meil on lapsed Silja (9), Helene (10), Jüri (12), Mari (19) ja Kadri vanem tütar Anu (22).

Hobid on nii või teisiti seotud minu erialaga - jälgin huviga Tartu restaureerimist. Soovin, et linnas taastataks Kivisild, ajalooline Kaubahoov ja kaugemas perspektiivis Toomkirik. Huvist looduse vastu püüan looduse kaitsmisele jõudumööda kaasa aidata. Need huvialad ei ole niivõrd hobid, pigem sisemised otsused.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Elva Gümnaasium tähendab minu jaoks keskkooliaegseid ja varasemaid klassikaaslasi ja minu õpetajaid.

On väga hea meel, et meieaegne koolimaja on nii hästi restaureeritud, eriti Louis Paveli maalitud pannoo muistsest Eesti vabadusvõitlusest.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Esimesest neljanda klassini olin väga hea õpilane, hiljem muutusid huvid, võimed ja isiklik tempo, keskmine hinne tuli humanitaarainetes üle nelja, reaalinetes alla nelja. Siiski saadeti mind mõnel korral rajooni- ja vabariiklikele aineolümpiaadidele. Kõige paremini läks geograafias tänu Helgi Kommussaare juhendatud uurimistöole "Looduskaitsest Elvas ja selle ümbruses".

Kooliaegsed tähtsamad juhtumid, eriti tagantjärele vaadates, olidki suhtlemised Elva õpetajatega. Oma kujutlustes osalen veel praegugi nende tundides, sellepärast tahaksin nimetada kõiki, kes mind on õpetanud: minu esimene õpetaja Eha Toom, klassijuhataja alates 5. klassist, ja ajalooõpetaja Aino Tamm, õpetajad Edgar ja Aino Kurg, Ilme Muru, Helgi Kommussaar, Anton Vendla, Galina Kaarma, Arno ja Helbe Ots, Aino Looper, Eda Tamm, Maimu Sirel, Luige Raudsik.

Õpetajad, kellega minul oli kokkupuude lühiajalisem, aga kes on isiksustena ikka meelde jäänud: Uno Kuresoo, Evelin Maldar, Ruth Martsoo, Ants Tasuja, Johannes Tamm, Margarita Kurrik, Jüri Malts, Henn Tiivel, Erik Selli, poiste tööõpetuse õpetaja Meinhard Eero, raamatukogu juhataja Ruth Mälgi, pioneerijuht Hilja Mällo, keraamikaringi juhendaja Elli Ainelo, keele ja kirjanduse praktikandid Anne Lill ja Helgi Rivis, hispaania keele õpetaja Ricardo Mateo, kellega Tartus sageli kokku saame.

Meie direktor ja kultuuriloo õpetaja oli Arvo Mälberg.

Keskkoolis olin esimeses humanitaarklassis. Meiega tegelesid Karl Muru ja Ain Kaalep. Nende õpetus ja ütlused käibivad meie klassikaaslaste hulgas tänaseni. Karl Muru Eesti luule ülevaated ja kultuuriloolised ekskursid, Ain Kaalepi kirjandusteooria ja tema suvekodu külastamine Ähijärvel, suusalaager Pühajärvel, kohtumised Tartu 8. Keskkooli, Vello Saage kirjandusklassi õpilastega, noorte kirjanike külaskäigud olid minu koolielu kõige tähtsamad sündmused.

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Mind seob Elva Gümnaasiumiga Elva Keskkooli 23.lennu 11.A. Me kohtume klassikaaslastega üha sagedamini.

Kahel aastal õppisid Elvas minu nooremad tütre Helene ja Silja, ühe semestri ka poeg Jüri, kelle järgi on modelleeritud "Koolipoiss". Helene meenutab heal meelel oma õpetajat Külli Korolit.

Tema tütrele Karoliinele olin ka mina Tartu Kõrgemas Kunstikoolis skulptuuri õpetajaks. Silja alustas oma kooliteed koos õpetaja Annika Matrossoviga, Jüri klassijuhataja oli Ilme Mõttus, kelle kutsel käisin tema klassis oma kooliaegu meenutamas.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Tegemata on väga palju, rohkem küll isiklikku. Olen katoliiklane ja pikematel palverännakutel on veel käimata, need võiks olla koos perega. Ka Liivimaad tahaksin põhjalikumalt tundma õppida. Mind huvitab piirkond, mida on nimetatud Ida-Euroopa vahevööks, need on riigid ja rahvad, kelle piirides on ajalooliselt puutunud kokku Lääne ja Ida Kirik.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Ma tahaksin teha direktor Arvo Mälbergi portree. Kunagi oli meil sellest juttu, siis oleksin saanud modeleerida tema enda järgi, aga tema lahkumine tuli nii ootamatult.

Soovin Elva Gümnaasiumile alati omase otsiva vaimu jätkumist, sisemise piduliku atmosfääri ja traditsioonide püsimist uute põlvkondade vahetumisel.

Read Ain Kaalepi "Lõpumärgisonetist", pühendatud Elva Keskkooli 23. lennule 1971. aastal:

*Üks sümbol olgu aga hästi lihtne:
neil teedel, kus me käime, süda hell -
see sümbol seisku meie südamel.*

Soovin seda kõikidele lendudele!

Vallo Ehasalu

INTERVJUU VILISTLASEGA

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Õppimaasumine Tübingeni Ülikooli (asutatud 1477) usuteaduskonda, kus need inimesed, kes olid mulle Tartu ülikooli päevadest tuttavad nimedena raamatukaantelt, astusid mulle vastu koridorides ja rääkisid minuga auditooriumites.

Minu töölekutsumine Elva kirikusse, mis on ideaalne töökoht - palju vabadust, palju sõpru, otsekui ääretult avar perekond. Perekonna loomine.

Millised on olnud olulisemad sündmused Sinu elus pärast Elva kooli lõpetamist?

Õppimaasumine Tübingeni Ülikooli (asutatud 1477) usuteaduskonda, kus need inimesed, kes olid mulle Tartu ülikooli päevadest tuttavad nimedena raamatukaantelt, astusid mulle vastu koridorides ja rääkisid minuga auditooriumites.

Minu töölekutsumine Elva kirikusse, mis on ideaalne töökoht - palju vabadust, palju sõpru, otsekui ääretult avar perekond.

Perekonna loomine.

Millega praegu tegeled: töö, pere, hobid?

Olen EELK Elva, Hargla ja Rõngu koguduste õpetaja. Lisaks õpetan EELK Usuteaduse Instituudis Vana ja Uut Testamenti ning heebrea ja kreeka keelt.

Mul on abikaasa Mirja ja lapsed Villem, Elias ja Johannes.

Mulle meeldib õppida keeli, võin seda teha ka väsinud pea ja kehaga.

Mulle meeldib liikuda looduses, jälgida elu eriti just metsades. Tunnen kolmandikku eesti lindudest.

Mis on esimene mõte, kui kuuled sõnu - Elva Gümnaasium?

Silme ette tuleb koolihoone Tartu maanteel.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum kooliajast, meenutuseks õpetajatele ning teadasaamiseks praegustele õpilastele ja õpetajatele.

Neljandas või viiendas klassis ei jõudnud ma kehalise tunnis lõuga tõmmata. Siis tuli kord koridoris vastu kehalise õpetaja, patsutas õlale, ütles, et oled tubli poiss, jõuad ka lõuga tõmmata. Läksin koju lakaredeli juurde, proovisin, ja sellest ajast alates pole rippes kätekõverdus raske.

Küsisin kord õpilasena vanalt matemaatikaõpetajalt, kas tema kooliajal õpetati koolis ka kreeka keelt, ning ta vastas, et ta on tõesti õppinud koolis kreeka keelt. Rääkisin kreeka keelest niisiis matemaatikaõpetajaga, aga just matemaatikas oli mul keskkoolis pidev kaheseis. Kui tuli matemaatika lõpueksam, astus ta komisjoni nähes minu juurde, ütles ülesannete lahenduse numberhaaval ette, tagades mulle nii kahest kõrgema hinde. Aastaid hiljem tuli ta mulle tänaval vastu ja küsis, kas kreeka keel on nüüd selge. Haarasin portfelli kreekakeelse Uue Testamendi ja näitasin talle, et tõepoolest, selge. „Ma saingi aru, et te olete millegi muu kui matemaatika jaoks.”

Kas on midagi, mis seob Sind praegu Elva Gümnaasiumiga?

Koolist võetakse ühendust, näiteks korraldades gümnaasiumi jõulukontserti kirikus.

Elva õppejõudude kogu tegevuse raames tegelen koostöös teiste õppejõududega parimate õpilastööde premeerimisega.

Mis on Su elus veel tegemata, mida tahaksid teha, kui aeg ja raha poleks takistuseks?

Kuulutaksin rohkem evangeeliumi.

Hoiaksin paremini korras oma kodutalu.

Üks unistus või soov seoses oma vana kooli - Elva Gümnaasiumiga.

Et kool vabaneks halduspingest ja konkurentsitundest, mida tekitab ühiskonna haridusteenuse mõtteviis, ning kool oleks vaid vaimustus hariduse ja teadusega tegelemisest.